

GERMANOR

BUTLETTI D'INFORMACIO

BESALU I COMARCA

Besalé 11 juliol de 1.971

EXEMPLAR nº 4

DEBBIE OPPENHEIM, una nena succa, ha dit:

"HI HA PAU QUAN LES FLORS DIUEN
HOLA !! AL SOL".

U N A C R I D A

Les Colònies d'estiu són unes vacances controlades per mestres, capellans, joves inquiets, treballadors conscients i moltes persones que amb una labor sorda, però eficaç fan que uns quansnens i nenes puguin sortir del seu ambient, per anar a la muntanya o a la mar.

Els pares deuen estar atents a les possibilitats. No n'hi ha prou de vestir-los i donar-los-hi menjar. Es pot donar molt més.

No tinguin por els pares de separar-se per un dies dels seus fills. A les Colònies el noi o nòia canviarà d'ambient aprendrà a valdre's per sí mateix, a conviure amb companys aprendrà coses noves que els hi obrirà un món nou.

A les Colònies no hi falten els treballs manuals, els jocs dirigits, les representacions espontànies, la formació de l'iniciativa personal. Tot això afavoreix a nena i nena i els forma per a la vida.

L'EQUIP

DE TU A TU, AMB UN PARE

Bones tardes, Sr. Jaume! Estan a caure ja les Colònies d'aquest any 71, i molt m'agradaria que ens dongués la seva opinió de les nostres, que són de Besalú i Comarca.

- ¿Com les veu Vtè.?

- Ho veig meravellós. La llàstima és que nosaltres ja hàigim fet tart.

- Vtè. sempre que ha tingut fills en edat de Colònies; els hi ha deixat anar?

- Ja ho crec! Si no vaig poguer disfrutar-ne, almenys que ells ho facin.

- ¿Què pensa d'aquets joves que és dediquen, durant uns quinze dies, als més petits en una casa de Colònies?

- Tot el respecte i l'afecte. Els admiro! Aquest servei que presten és digne d'aplaudiment.

- ¿Els hi té confiança?

- Si. ¿Per què no? Se que ells vigilen constantment i que s'hi dediquen amb tot l'entusiasme.

- ¿Vtè. cooperaria a n'aquest moviment, cas de demanar-li?

- Sempre que sigui el meu alcanç, podeu contar-hi. La meua casa es la de Colònies.

MALOLI.-

LA CORAL TAMBE ES VOL DEIXAR SENTIR

El dia 9 del passat mes de maig, i actuant en qualitat "artistes invitats", la coral va cantar a la veïna població de Serinyà, amb motiu de la Festa del Vells. Varem interpretar tres peces conegudes a Besalú: la caramellonca Quan ve la primavera, la tradicional basca MAITE i com a final l'espiritual negre LA VALL DEL RIU VERMEL.

Una altra actuació.-la diada de Corpus. Quan la processó era arribada a la Plaça, varem cantar una peça de Martini anomenada OH SALUTARIS OSTIA, proveïda d'uns acords solemnes molt grats. Aquesta peça ja havia estat cantada pel cor anterior. Donat al roñonic que és, queda ja en el nostre repertori i no serà pas la última vegada que la llancon al vent.

DISCS QUE RECOMENEM:

--BEL CANTO. SETZE ANYS DE CARUSO: Varem llegir en el espai de crítica musical de "La Codorniz" que la casa editora R.C.A. (Victor), mitjançant la tècnica, havia reeditat un àlbum d'arias de òpera, cançons napolitanes i religioses que havia gravat l'Enric Caruso desde 1904 a 1920. Ens va picar la curiositat i el varem escoltar. Fantàstic desde tots els aspectes. Queda ferma l'impressió de que va ser el millor tenor que ha existit.

--MUSICA DE PEL. LICULES. BANDA SONORA ORIGINAL DEL FILM "MUSICA Y LAGRIMAS" ("The Glenn Miller Story"): Aquesta manera de fer i dir la musica com la orquesta de Glenn Miller pot ser imitada però no igualada. En aquest disc Stereo hi trobem aquelles peces tan famoses com "En Forma", "Collar de Perlas", "Sta. Louis Blues"..... que fan que no sigui un LP només per oïdes refinades sinó que arriba i agrada a tots els auditoris, fins i tot als d'edats ben diferents.

JOSEP Me BASSOLS

UNA XERRADA AMB EN XAVIER ALONSO de S.Joan les Fonts

- Xavier, tu que ets tot un veterà de les Colònies, ¿quin consell donaries als nois més joves que tu?
- Que tots els que puguin anar a Colònies no les perdin, que es molt bó.
 - Si et deixessin triar, de les Colònies que has anat, ¿quina escolliries?
 - El lloc és el de menys. El que voldria triar son els companys
 - Ara que parles de companys; ¿tu creus que a les Colònies s'hi tròben nous amics?
 - Em semblava una exageració, trobar a Colònies uns nens amb possibilitats de fer-m'hi amic. I de veritat que gràcies a les Colònies en tinc i molts.
 - ¿Quina cosa et sembla que falta a les Colònies?
 - Més dies, ja que quan agafes el ritme, després has de marxar.
 - ¿Una cosa que et sembla que hi sobra?
 - Doncs que l'edat quedi limitada els 14 anys. ¿Perquè no es fa alguna cosa per a aquesta edat?

MALOLI

RELACIO DE DONANTS PER LA RECONSTRUCCIO DE LA CASA
DE COLONIES DE "SANT PERE ASPUIG"

"Saldo" any 1.970 14.888'50
Factures pagades arrentjament Casa
Sant Pere Aspuiç, fins a l'ultim juny 84.334'60

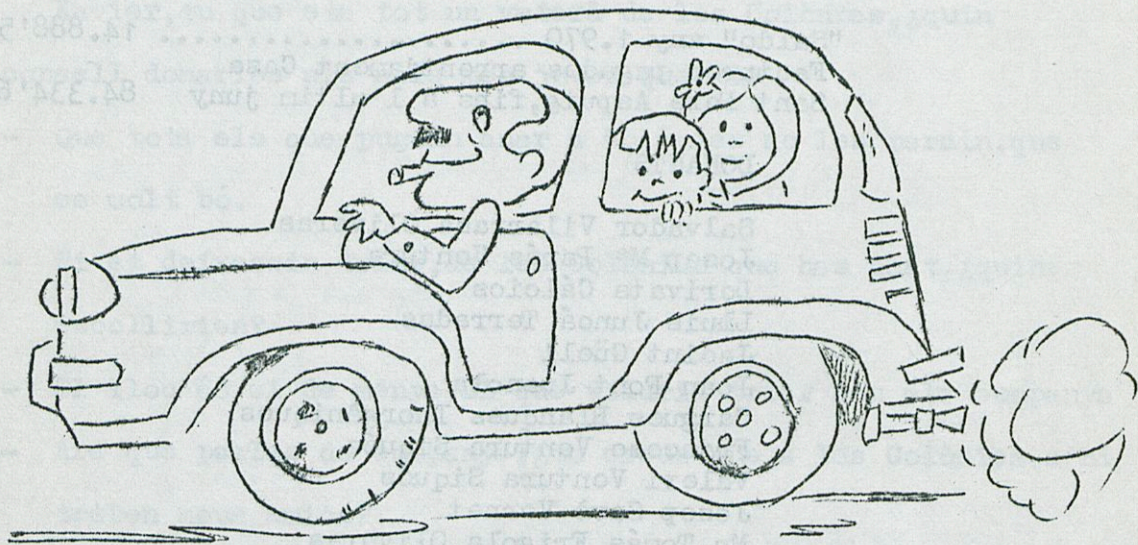
DONANTS

Salvador Vilarrasa Oliveras
Josep Mª Parés Ventura
Derivats Càlcics
Lluís Juncá Terradas
Jacint Güell
Joan Font Juanola
Cargues Blanques Inorgàniques
Francesc Ventura Siqués
Valeri Ventura Siqués
Josep Savò Vernet
Mn. Tomás Frigola Oliveras
Enric Guardiola

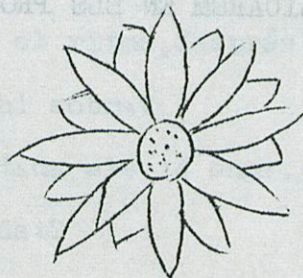
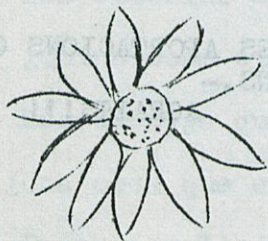
TOTAL DONATIUS 97.000' -

AQUESTA RELACIO S'AMPLIARA AMB NOVES APORTACIONS QUE
PUBLICAREM EN ELS PROPERS BUTLLETINS.-

AGRAITS!!!

VAIG A PORTAR ALS NANOS A LES COLONIES!!

A COLONIES FALTA GENT !!!!!!!!!!!!!!!

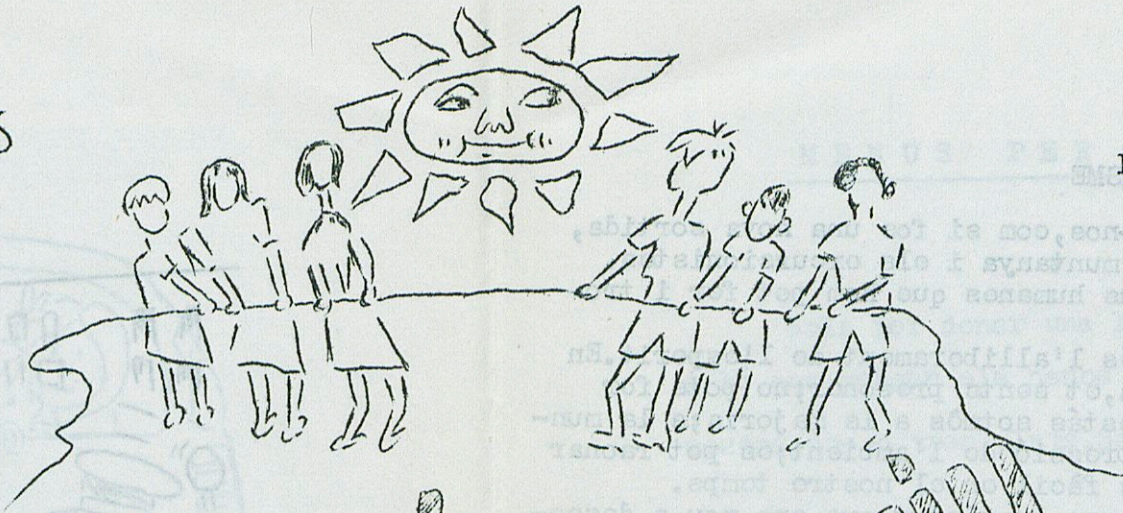
A VOSALTRES
PARES

EL MILLOR REGAL PEL VOSTRE FILL

A LA VEGADA QUE EL MILLOR MOMENT

PER CULTIVAR LES SEVES INICIATIVES

I VIRTUTS HUMANES I RELIGIOSES.-

COLONIES D'ESTIU

DINS UN AMBIENT

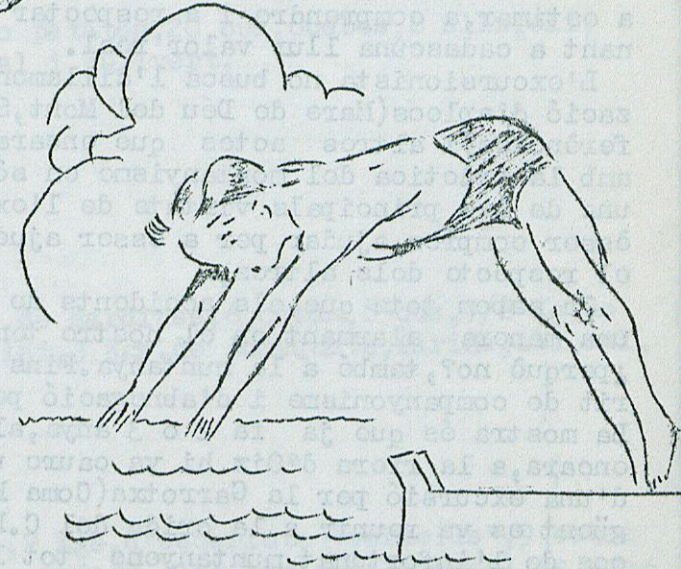
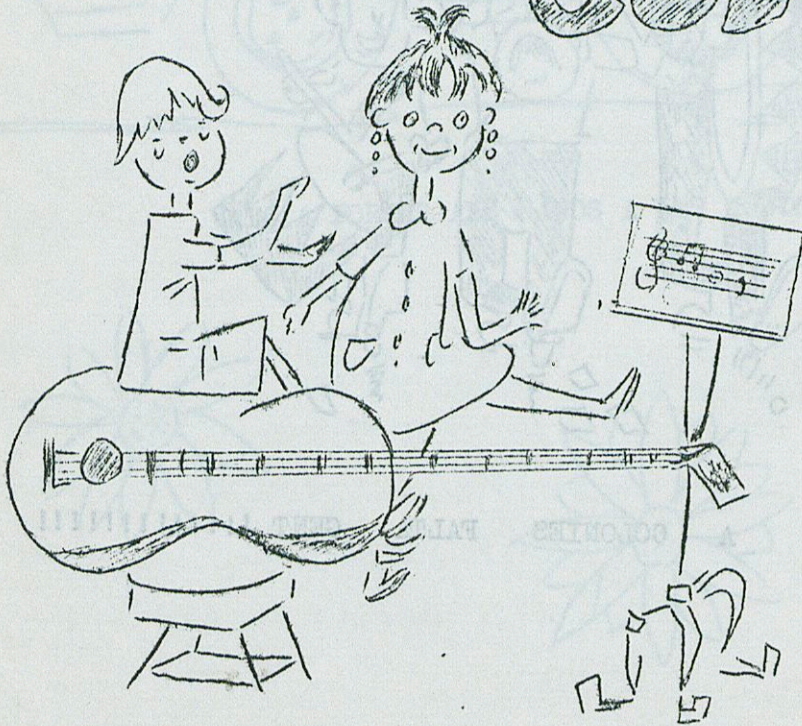
D'AVENTURA

QUE L'INFANT VISQUI

L'ESFORC
EL SERVEI
L'ALEGRIA
L'AMISTAT
EL CRISTIANISME

PER EQUIPS SON:

- EXCURSIONS
- TREBALLS MANUALS
- CANTS
- JOCS
- FOCS DE CAMP
- PREGARIES

COLONIES NENES: 19 JULIOL
A
1 AGOST

COLONIES NENS: 3 a 15 AGOST

A S. PERE ASPUIX (PLA DE VIANYA)
DURACIO 14 DIES
PREU: 1.000 PESSETES
EDATS : DE 9 a 13 ANYS

APUNTEU-VOS A N'EN SILVESTRE OLIVERAS
TEL. 34 de BESALU
TAMBE AMB QUALSEVOL DELS RESPONSABLES.-

XERRADES D' EXCURSIONISME

Altra vegada tornem a trobar-nos, com si fos una nova sortida, per a conèixer una mica més la muntanya i els excursionistes.

Avui parlarem de les relacions humanes que hom pot fer i trobar dintre l'excursionisme.

La muntanya per a nosaltres és l'alliberament de l'esperit. En llocs tancats, enmig d'una massa, et sents presoner; no pots fer el que de veritat vols ja que estàs sotmès a la majoria; a la muntanya ets lliure, lliure de l'opressió de l'ambient; es pot raonar i trobar-se un mateix, cosa gens fàcil en el nostre temps.

Ja sabem el que volom, sentim una inquietut que ens mou a descobrir la bellesa, ens sensibilitza, ens fa més conscients, ens ensenya a estimar, a comprendre i a respectar les persones i les coses, donant a cadascuna llur valor real.

L'excursionista no busca l'aïllament; tot el contrari. L'organització d'aplecs (Mare de Déu del Mont, Sant Aniol, costollades, conferències) i altres actes que encara que no estiguin relacionats amb la pràctica del montanyisme en són bona mostra. La germanor és una de les principals virtuts de l'excursionista, comprendre per a ésser compres, ajudar per a ésser ajudat, respectar per a obtenir el respecte dels altres,

Ja sabem tots que els accidents de tota mena es succeeixen d'una manera alarmant en el nostre temps: carretera, mar, acriis i perquè no?, també a la muntanya. Fins aquí hi veureu l'alt esperit de companyonisme i d'abnegació per les desgràcies dels altres. La mostra és que ja fa 2 o 3 anys, alguns potser ho recordareu encara, a la riera d'Oix hi va caure un noi de Barcelona que venia d'una excursió per la Garrotxa (Coma Negra). Doncs el diumenge següent es va reunir a la crida del C.E. Banyoles per a trobar el cos de l'infortunat muntanyenc tot l'excursionisme gironí i es podrien contar a centes les persones que varen acudir desinteressadament (i amb perill de llur vida alguns) a buscar el cos del company mort que (a la fi) es va trobar.

No volem venir a dir aquí que no tenim falles; tot l'humà en té. Solament pretenim mostrar les fites que perseguim. I ara acabem. Nostre comiat diu: A reveure, si a Déu plau, (ens estrenyem ben fort mentre diem! adéusiau!). No és un adéu per sempre, és solament per un instant i el cercle referem (si pot ésser) més gran.

MENUS PER LES COLONIES

Sols per donar una lleugera idea als pares del bé i bó que mengen els nanos a Colònies. Aquí t'hiu, coma a mostra, dos o tres plats. Sempre per 40 nanos.

PATATES A L'IMPORTANCIA

10 Kgs. de patates, 20 ous, 8 cebes, 8 alls, oli, farina, sal i julivert.

SARDINES RELLENES

10 Kgs. de sardines, 6 cebes, 8 ous, 1/2 Kg de pa rallat, 3 Kgs. de tomaquets, farina, oli, sal.

OUS OFEGATS

40 ous, 2 Kgs. d'escarlots "vermells", 9 cebes farina, mantega, llet per fer beixamel, un gra-pat de julivert i safrà.

UN DE L'OFICI

FUTBOL

AGRAIMENT

Ha transcorregut un any. Una temporada de Futbol que s'en va i aviat on començarà una altra, amb totes les il·lusions i frustracions que el JOC REI comporta.

Mentrestant, ens queden uns dies per projectar, amb visió futurista la nova etapa i al mateix temps esmonar tot allò que malgrat la bona voluntat de tothom qui hi ha col·laborat, no ha "voluntat prou rodó" i vagi el simil per totes aquelles coses de la pilota que, tot i seguint rodona, volta quadrada.

L'equip, com totes les coses subjectes a imponderables ha tingut dies de tot, però si volem ésser objectius hem de considerar que el seu rendiment ha sigut més aviat magre. Els elements que el componen són prou bons i encara podem afegir-hi una volada de juvenils que si no es desencaminen, ens delectaran amb tardes de Futbol memorable. En fi, no hem de perdre l'esperança i tots, en la mida del nostre esforç, hi hem d'ajudar. El Futbol es de tots i mercós a la col·laboració de tothom: Jugadors, Socis i simpatitzants hem arribat al moment present.

Agraïm sincerament la confiança que ens heu mostrat i, una vegada més, us demanem el vostre ajut per tal d'aconseguir l'equip i els resultats que l'importància de la nostra població ens reclama.

Mentrestant, vagi per davant el nostre reconeixement i el desitg que tot el poble de Besalú participi en els problemes de la nostra joventut.

Moltós mercès:

LA JUNTA.-

INFANTIL

LA CELLERA C.F.
BESALU

El diumenge dia 4 els nostres infantils participaren en el partit d'homenatge als equips escolars de La Cellera

Els al·levins perderon davant el potent equip finalista del Campionat Provincial, per 4-0; i els infantils foren guanyadors per 2-1.

El proper diumenge dia 11 ens tornen la visita. Esperem de l'afició l'ajut necessari per poder-vos dedicar una victòria.-

US ESPEREM!!!

LA TELIVISSIO EN EL MON

L.

EN EL MON

10.000 estacions transmissores

203 mil.lions de televisors

EN ESPANYA

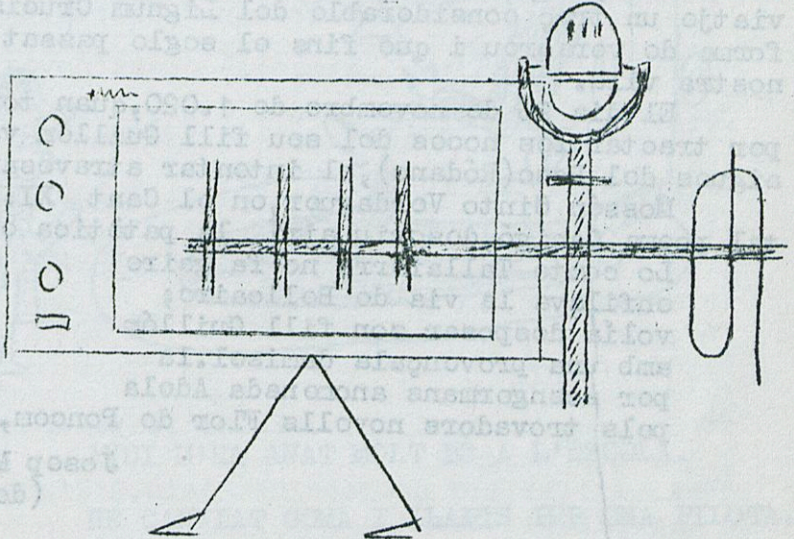
120 hores al mes de programacions directes

13 " de conexions directes amb l'estranger

400 " de programas filmats

124 " " informatius

32 " " publicitaris

Continuació

AVUI : UNA PAGINA OBLIDADA DEL LLIBRE DE LA HISTORIA

Dedicaré l'espai d'aquest mes per parlar d'una sola persona, de la que, per més que se n'haigui escrit, mai ha estat prou, ni de bon tros:

BERNARD TALLAFERRO.-- (990-1,020)--Figura de proporcions immenses, va ser el segon fill de Oliva i el comte de més talla que ha tingut Besalú: "Fue varón verdaderamente católico, en bondad insigne, durante su vida fue el primero en actos de piedad; valiente en armas, de hermoso cuerpo, mirada honesta; grande por la disposición, lenguaje elocuente, mucho poderío, prudente en el consejo; talento admirable, dulce en la conferencia, bondadoso, gran fuerza de cuerpo y piedad con los vencidos", diu d'ell entre altres coses el seu germà Oliva en una trista missiva que va enviar a diferents monestirs a la seva mort. Amb el seu govern la casa comtal de Besalú arriba a l'Edat de Or.

Va guanyar el sobrenom de Tallaferro o Trencuferro per les seves proeses en unes campanyes contra els àrabs manats per Soleiman, davant la ciutat de Còrdova. Va acabar la construcció de l'església dedicada a Sant Pere i Sant Prim, que havia fundat Miró, i el 23 de setembre de l'any 1.003, en va tenir lloc la solenne consagració. Obtingué del San Pare Benet VIII, en un viatge que féu a Roma, la croació del bisbat de Besalú i va portar del dit viatge un troç considerable del Lignum Crucis que va disposar en forma de voracreu i que fins el segle passat es venerava a la nostra vila.

El dia 26 de novembre de 1.020, quan tornava de Provença per tractar les noces del seu fill Guillém va morir ofegat a les aigües del Rose (Ródano), al intentar atravesar-lo amb el seu cavall.

Mossèn Ginto Verdaguier, en el Cant XI: OLIVA, del seu immortal poema Canigó, descriu així la patètica escena:

Lo comte Tallaferro no fa gaire
enfilava la via de Bellecaire;
volia desposar son fill Guillém
amb una provençala damisol.la
per sosgermans anomenada Adela
pels trovadors novells Flor de Poncem,.....

Josep Mª Bassols
(del arxius)

NO ET PREOCUPIS, ESTIMATI!

AVUI M'HA ANAT MOLT BE A L'ESCOLA.

HE CANVIAT GOMA I LLAPIS PER UNA PILOTA.

UN NEN, PER NOM JOSEP, EN LA FESTA DEL LLIBRE

Una vegada en una ciutat hi vivia un nen, de nom Josep. A casa seva eren pobres de solemnitat. Un dia, abans de Sant Jordi, Josep va preguntar a la seva mare si podia anar a contemplar les paradades de llibres.

- Mare, puc anar a mirar els llibres?, va dir en Josep a la seva mare.

La seva mare va contestar que ja hipodia anar.

Va anar a la plaça i va veure moltes paradades amb llibres. I va preguntar a la nòia que estava en una d'elles.

- Escolti!; Em deixa mirar un llibre que és aquí?

- I la nòia contestà: Només un, ja que després tothom voldrà fer igual.

El va llegir; li va agradar molt, i va preguntar quan valia.

- Quant és el seu preu?

La nòia li va respondre: Trenta pessetes

El nen va quedar molt trist, doncs tenia solsament una pesseta.

I la nòia li va dir:

- ¿Que et passa que estiguis tant trist?

- Doncs, és que solsament tinc una pesseta.

- La nòia li va respondre: Si vens demà, que es el dia de Sant Jordi, te'n regalaré un.

L'endemà, Josep, va tornar a dir a la seva mare

- Mare, ¿puc tornar a visitar l'exposició de llibres?

- Josep, ¿no hi vares anar ahir?

- Sí, però avui un dels botiguers em donarà un llibre. Adéu

Va arribar a la plaça; però aquell dia hi havia molta gent i va tenir que esperar un ratet. Després que tothom va haver marxat, va dir a n'el botiguer

- ¿Puc portar-me el llibre?

- Sí, però dona'm la pesseta

- Sí senyor, aquí la té.

- Ja pots anar a casa teva. El llibre ja és teu i pots fer-ne el que vulguis.

Aquell llibre era de jocs de màgia. A l'arribar a casa seva, la mare li va dir:

- ¿Ja ets aquí? Deixa'm veure el llibre que t'ha donat el botiguer.

- Es un llibre de màgia. Es molt divertit.
 - Ah! que bonic és. A veura si aprens a fer jocs de mans. Josep va començar a aprendre'n. Un dia va atrevir-se a fer-ne un davant els seus pares.
 - Mireu! ¿Veieu aquesta pilota?
 - Els seus pares li varen contestar: : Sí
 - ¿On està? Ha desaparegut. Va dir en Josep.
 - Els pares li varen contestar: Es veritat. On és la pilota? I la pilota va sortir per l'orella.
- Amb els seus amics també els hi feia jocs de mans. Un dia es va fer un festival de nens, i en Josep, va participar-hi.

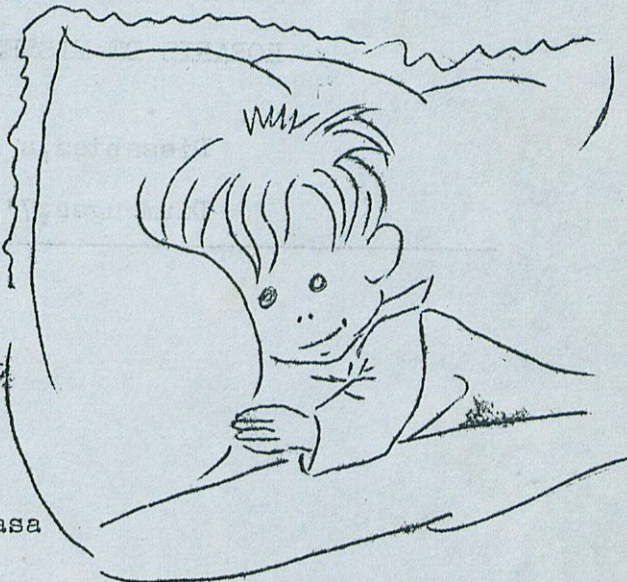
El que presentava, va anunciar que hi havia premis per tots aquells que tingessin més punts.

El primer i segon que sortiren en escena, varen cantar, Després va sortir en Josep. Va fer els seus deliciosos jocs de mans, i la gent el va aplaudir molt i molt.

Era el final. El jurat estava fent la puntuació. Tots estaven impacients. Va sortir guanyador en Josep. I el premi eren 1.000 Pts i una copa d'or.

Quan va arribar a casa seva, els seus pares varen estar molt contents. Quan va ser més gran va ser tot un artista. Va fer-se molt ric i els seus pares se n'alegraren.

Després tots varen viure molt feliços. Tenien una casa maravillosa...etc.

Salvador Buch Castañer
 10 anys
 4 art. de Primària.-

HORARIS DE MISSES:

Dissabtes, a les 8 vespre

Diumenges, 7'30, 9 i 11 del mati
